

grada i skloniše se na svojim seoskim imanjima. Iznimka je bio Bernardin, koji ostade u gradu i za jadne okužene učini veoma mnogo. Bernardin je sve svoje imanje podijelio siromasima i g. 1402. sam postao potpun siromah prigrlivši franjevačko siromaštvo. Pridružio se god. 1404. u Colombauu opservantskoj tj. strožoj grani franjevačkoga reda, u kojoj je zaređen za svećenika. Jedno je vrijeme djelovao u osamljenom brdskom samostanu posve nepoznat velikom svijetu. Ali Providnost ga je odatle htjela izvući te postaviti na svijetljak da svijetli mnogima. Jednom je neki propovjednik naglo obolio pa ga je zamijenio Bernardin. Ta je propovijed toliko zanimala puk da su ga počeli na sve strane tražiti za propovjednika; i tako g. 1417. započe njegov veliki propovjednički pohod Italijom. Sveti Bernardin kao propovjednik postade veliki promicatelj pobožnosti prema Imenu Isusovu. Simbolom toga imena uredio je mnoge crkve, kuće, javne zgrade. Neki se pobuniše protiv te pobožnosti pa su protiv sveca vođena i tri crkvena sudska postupka: g. 1426. za vrijeme pape Martina V., g. 1431. za vrijeme pape Eugena IV. i g. 1438. na općem saboru u Baselu. No, na sreću, uvijek je izišla na vidjelo istina te bila dokazana Bernardinova potpuna pravovjernost, čistoća nakane i izvanredna svetost života U znak zadovoljštine za optužbe i sudove ponudili su mu za redom tri biskupske stolice: u Sieni, u Ferrari i Urbinu, no on ih je sve tri odbio. Sveti Bernardin Sienski od g. 1430. nadalje dao se i na pisanje velikih teoloških rasprava. Pisao ih je latinskim jezikom te osvijetlio glavne dogmatske i čudoredne istine kršćanske vjere. Pisao je i o Presvetoj Djevici, o Svetom Josipu, o pitanjima duhovnoga i asketskoga života. Njegove su misli kasnije razradili i razvili mnogi teolozi, ali one udoše i u velike marijanske enciklike Leona XIII. Lucunda semper od 8. rujna 1894. i Sv. Pia X. Ad diem illum od 2. veljače 1904. Sv. Bernardin Sienski se bavio i josipologijom, tj. teološkim naukom o sv. Josipu. Bio je jedan od najvećih promicatelja te znanosti. On je prvi koji brani neke povlastice sv. Josipa, kao npr. da je i on uskrsnuo prije sveopćeg uskrsnuća tjelesa. Njegovo su mišljenje kasnije prihvatili veliki teolog isusovac Franjo Suarez, pa Sv. Franjo Saleški, naučitelj Crkve, i napokon učeni papa Benedikt XIV. koji to mišljenje prihvaća barem kao vjerojatno. Sv. Bernardin je veoma zaslužan i za duhovnu obnovu franjevačkoga reda. On je mnogo utjecao na svetost velikih franjevaca svoga vremena: Sv. Ivana Kapistrana, Sv. Jakova Markijskoga i drugih. Kroz 4 godine obavljao je službu generalnog vikara franjevaca opservanata i broj je njihovih samostana od 20 podigao na 200. U redu je promicao i temeljitu teološku naobrazbu i studij boreći se protiv "svetog primitivizma" nekih fratar. Podizao je razna učilišta na kojima je i sam predavao. Franjevcima, koji nisu imali dovoljno teološkoga znanja, nije dao ispovijedati. Obavljao je i neka poslanstva za koja je bio zamoljen od svjetovnih vladara. Na jednom od svojih brojnih putovanja osjeti kako ga izdaju sile. Došavši, dakle, u selo S. Silvestro blizu Aquile, primi svete sakramente i preminu 20. svibnja 1444. baš uoči Spasova. Već g. 1450. na Duhove Nikola V. proglasi Bernardina svecem. Bila je to veoma svečana kanonizacija, kojoj je prisustvovalo mnogo vjernika. U Sieni, malom gradiću u Italiji, jedan dječak je svaki dan odlazio u šumu i tamo ostao sate i sate. Po gradiću se o njemu svašta govorkalo. Samo jedna osoba nije nikada u njega posumnjala: mačeha. Voljela ga je kao majka, a on nju isto tako kao sin. Odgajala ga je u pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji. Sinko, tko izabere Mariju za majku, taj nije nikada siročić. Ali, mamice, pa ni ja nisam siročić. Ti si moja majka. Jesam, drago dijete. Ali Marija je tebe izabrala da ti bude majkom. Ali, mama, Ona je i tebi majka. Jest! Ali tebi posebice. Ti si se rodio na Marijin rođendan, Malu Gospu. Ti si se krstio isti dan. Tvoja je majka umrla da ti pokaže da svu ljubav daruješ Mariji. Tako je tekao razgovor u njegovoj petoj ili šestoj godini. On je obilazio crkve i tražio Marijine oltare. Postao je pobožno dijete. Jednoga dana, kad mu je bilo već deset godina, prestadoše ga vidjeti po crkvama. Po čitav dan provodio je u šumi. Mačeha je to zapazila, ali je još uvijek imala puno pouzdanje u njegovu pobožnost. Ipak, da ga upozori na šaputanje po gradu, upita ga: Sine, kako ideš? U šumu, mama! Što ćeš tamo, sinko moj? Čeka me moja draga! I dečko je odjurio. Mačeha je poslala njegovu sestru da ga prati izdaleka. Duboko u šumi, dečko se zavuče u grmlje, da ga je sestra gotovo izgubila iz vida. Odjednom ona ugleda drugo granje kako njezin brat kleči pred malim Marijinim kipom, odavno zaraslim u trnje i šikaru, pred kojim kugo nitko nije klečao. To je bila Bernardinova "draga". Nastavio je tako kroz cijeli život. Na Marijin rođendan stupio je u Franjevački red, obukao habit Svetog Franje. Na Marijin rođendan položio je svete zavjete siromaštva, poslušnosti i čistoće. Na Marijin rođendan postao je svećenik. Na Marijin rođendan izgovorio je svoju prvu propovijed i postao jedan od najglasovitijih propovjednika svih vremena. Rođen je s jednom manom: mucao je. Posvuda je govorio da ga je Marija izliječila i poslala da propovijeda o Njoj. On je začetnik molitve: "Pod tvoju obranu se utječemo!" Uveo je štovanje *Imena Marijina*. Zaštitnikom od grlobolje i promuklosti postao je zahvaljujući događaju iz Cremona, gdje je pomagao nekom seljaku da mu se vrati kuća. Saznavši za to, sretnik je od uzbuđenja nakratko zanijemio, a zatim je, uz Bernardinovu pomoć, ponovno progovorio. Žrtvujući se tijekom kužne epidemije i oboljevši, a potom ozdravivši, nagovijestio je svoje zagovorništvo i u odnosu na druge bolesti. Posebno ga zazivaju bolesnici s grloboljom i dojilje.

NOVI CENTAR - KARLOVAC
<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE
PRESVETOGA SRCA ISUSOVA
PETA VAZMENA NEDJELJA - 18.05.2014.
- GODINA I., BR. 34

“Ja sam put, istina i život.”

Čitanje svetog Evangelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte! U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: 'Idem pripremiti vam mjesto'? Kad odem i pripraviću vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. A kamo ja odlazim, znate put. « Reče mu Toma: »Gospodine, ne znamo kamo odlaziš. Kako onda možemo put znati?« Odgovori mu Isus: »Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. Da ste upoznali mene, i Oca biste moga upoznali. Od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga.« Kaže mu Filip: »Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!« Nato će mu Isus: »Filipe, toliko sam vremena s vama i još me ne poznaš? Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Kako ti onda kažeš: 'Pokaži nam Oca'? Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja. Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni. Ako ne inače, zbog samih djela vjerujte. Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; i veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu.«

Riječ Gospodnja Iv 14, 1-12

Misli za današnje evanđelje

Isus- naš put u kuću nebeskoga **Oca**

Jedan se pjesnik ovako tuži Bogu: "Put k Tebi je strahovito dalek, i jer odavno nitko njime nije išao, već je zarastao." Ponekad se čini da je suvremena znanost izbrisala Božje tragove, da je put prema Bogu zaista zarastao. Do jučer smo se nečemu divili i u tome pronalazili Božje djelo, a danas nam sve to pokušavaju protumačiti kao naravno. Danas svakako imamo puno novih saznanja, ali i puno novih pitanja. A na pitanje svih pitanja: kako biti sretan, kako naći smisao života i postojanja, ne odgovora nijedna znanost. Na ta nam je pitanja odgovorio onaj koji je za sebe rekao da je Put k Ocu nebeskomu. To je put ljubavi prema Ocu i prema ljudima. Mi kršćani trudimo se ići tim putem. Ako i naši putevi stanu zarastati, znači da njime ne idemo, da smo skrenuli na neke stranputice. Gospodine, vrati nas na pravi put koji vodi u Život.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Pred nam je mnogo izbora i ponuda, potrebno je mnogo mudrosti i Božje milosti, izabrati ono što će nas obogatiti i voditi u Život a ne u propast?
2. Gospodine, nek nas Tvoja riječ usmjerava i vodi na pravi Put, kako bi i mi jednoga dana dobili ključeve tvojih stanova koje si pripremio svima koji su te ljubili i po Tebi živjeli...

Misne nakane kroz tjedan

19.05. Ponedjeljak – Urban, Teofil

07:30 = na nakanu

20.05. Utorak - Sv. Bernardin Sijenski, prezbiter

19:00 = Nikola, Ruža i Janja Bijelić; Ana Ugarković; Toma i Ivan Pleš, Ivan Mrkonja, ob. Karavla i ob. Pleš

19,30 = Dvije zapovijedi ljubavi, župnikova kateheza u crkvi

21.05. Srijeda – Kristofor, Timotej

07:30 = Felicitas i Johanes Delmestri

22.05. Četvrtak – Rita, Julija

07:30 = obitelj Fot i Joha

Euharistijsko klanjanje nakon mise

23.05. Petak – Deziderije, Željko

19:00 = Ivan, Luka i Marko Maras; Nikola i Ljuba Novosel, Drago i Jela Nemanić; Josip Stanković

24.05. Subota - Paškal, Paško

07:30 = Zahvala Majci Božjoj, Zdenko i Anton Testen, ob. Jaranović

16:00 = krštenje Lucas Živković

18:00 = vjenčanje Malović-Furjan

25.05. Nedjelja – Šesta Vazmena

09:00 = Stjepan, Mijo i Anka Vrbanić, Dragica, Marko, Petar i Dragutin Fanjak; Ivan Kovačina

10:30 = župna sveta misa - krštenje Nikša i Relja Đukić

18:00 = Emil Jurković, Mijo i Kata Biličić

- Tradicionalno zahvalno hodočašće prvopričesnika i roditelja u Mariju Bistricu je **24.05.** Polazak u 8 sati ispred crkve. Dijete prati barem jedan roditelj ili odrasla osoba, a mogu ići i drugi članovi obitelji. Cijena puta je 40 kn po osobi. Prijave se primaju od **15.05. do 20.05.2014.**
- **Ženidbeni navještaj u župi prebivališta: Draško Sabolić**, sin Ivana i Dragice r. Sever, dipl. oec., P. Lončara 12 - župa Sesvete i **Valentina Gojmerac**, kći Željka i Đurđe r. Lončar, dipl. oec., K.P. Krešimira IV/2 - župa Presveto Srce Isusovo. Žele se vjenčati **21.06.2014.** u Sv. Josipu - Zagreb.
- U iduću nedjelju 25.05.2014. nakon župne mise u 10:30 sati krizmanici dobivaju uspomene od Krizme.

Prava pitanja za dobru molitvu

Prije nekog vremena imao sam prilike čitati svjedočanstva osoba kojima je, često u dramatičnim osobnim i obiteljskim prilikama, molitva po zagovoru sada svetog Ivana Pavla II. davala snagu i bila (često na čudesan način) uslišana. Jedno tako svjedočanstvo pročitao sam na duhovnoj obnovi za obitelji koju sam nedavno vodio. Radilo se o majci koja je iskreno podijelila svoju životnu priču o vlastitim uponima i padovima koji su doveli do toga da je izgubila svaku vezu sa sinom i putu kako se taj sin ipak pojavio na njihovu kućnom pragu. Moja namjera bila je izazvati reakciju slušateljstva koja nije izostala. Naime, javila se gospođa koju je kćer, kako se ona izrazila, bez riječi napustila i sve njezine molitve, pa i one po zagovoru Ivana Pavla II., ostale su neuslišane - nema nikakav kontakt sa svojom kćeri i zbog toga pati. Nije ulazila u detalje kao što je bio slučaj u svjedočenju koje sam spomenuo, ali ono što je ostalo neizrečeno, a ipak negdje duboko prisutno jest nijemo, podsvesno pitanje te žene samoj sebi: jesam li ja bila loša majka? Jesam li kriva? Jesam li promašila svoje majčinstvo? Kako je opasno i zastrašujuće postavljati prava pitanja u duhovnom životu otkrio sam na primjeru jedne časnice koja mi se obratila radi duhovnog napretka. Vrlo brzo uvidio sam kako joj je teško sagledati vlastitu sliku o sebi. Nakon nekoliko susreta upitao sam ju: "Ali, tko ste vi, sestro?" Slijedili su uobičajeni, naučeni odgovori: dijete Božje, redovnica... Kada sam joj ponovio pitanje: "Ali tko ste vi za sebe?" uslijedila je šutnja. Nakon toga tek jedan SMS u kojem me ljubazno obavještava da više ne može dolaziti... Sudeći po onom što mi je rekla, negdje duboko stajalo je neizgovoreno pitanje: jesam li ja loša osoba? Jesam li loša časna? Hoće li me moje sestre odbaciti? Od tada do danas i osobno i u razgovoru s drugima nailazim na sličan problem. Suočiti se s teškim pitanjima o sebi samom uvijek izaziva bijeg i paniku (izraženu na različite načine) koju mi pobožno zovemo rastresenost, umor ili, s druge strane, muče nas napadi agresije, koje kakvih neprimjerenih misli i slično. Ponekad su potrebne godine da bi se došlo do pravih pitanja i, naravno, godine da bi se na njih odgovorilo. No prava pitanja, koliko god nam zastrašujuće izgledala, važna su u duhovnom životu i od njih ne treba bježati. Ovaj mjesec kada, tradicionalno, više zazivamo Mariju za pomoć i zaštitu, dobro je pogledati i tu njezinu nepoznatu stranu: Marija - žena pitanja. Možda nikada niste zamjetili da Marija ulazi u povijest spasenja upravo onim poznatim pitanjem: "Kako će to biti kada ja muža ne poznajem?" (Lk 1,34). Iako na ono drugo "Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili" (Lk 1,48) dobiva odgovor, ipak ostaje u tako ljudskoj nesigurnosti tko je njezin Sin. Postoje trenuci u životu kada treba dotaći dno svoje duše, koja sa zebnjom postavlja pitanja poput ovog Isusovog i često će tek tada (ne nužnog istog trenu) doći do onog "klika" između mene i Oca nebeskog, koje će poput navedenog psalma moći završiti riječima: "A sada braćo ću svojoj navještat ime tvoje, hvalit ću te usred zbora. Koji se bojite Gospodina, hvalite njega! Svi potomci Izraelovi, njega se bojte!. Jer nije prezreo ni zaboravio muku jadnika, i nije sakrio lice svoje od njega; kad ga je zazvao, on ga je čuo." (Ps 22,23-25)

P. Antun Volenik, DI

SVETAC TJEDNA

SVETI BERNARDIN SIJENSKI

Veliki pučki propovjednik XV. stoljeća u Italiji bio je franjevački misnik Sv. Bernardin Sienski. Rodio se g. 1380. u Massa Maritima kod Siene. Otac mu je posjedovao rudnik te stajao na čelu mjesne uprave. Kad su Bernardinu bile četiri godine, pomriješe mu roditelji i on osta siročić. Kako nije imao braće ni sestara, rodaci ga uzeše k sebi u Sienu, koja postade njegov zavičaj, a on će je proslaviti isto tako kao i prije njega slavna Sveta Katarina Sienska. Sveti Bernardin je bio sposoban mladić pa se upisao na slavnu Siensko sveučilište. Kao student bio je zbog svoje sposobnosti da svakome bude iskren prijatelj i zbog svoje poslovične darežljivosti veoma obljubljen. Svoju čovjekoljubivost pokazao je još više kad je u Sieni zavladala kuga. Svi bogataši pobjegoše tada iz